

kildeskattelovens § 1 afløses af begrænset skattepligt efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra d eller e. Derimod skal der ikke indgives en »fremrykket« selvangivelse, hvis den begrænsede skattepligt afløses af fuld skattepligt.

Efter bestemmelsens stk. 3 kan den kommunale skattemyndighed give udsættelse med indgivelse af selvangivelse, hvor »særlige omstændigheder« taler herfor. Det er dog en forudsætning, at udsættelsen er forenelig med ligningsplanens overholdelse.

Bestemmelsen omfatter både udsættelse med den ordinære selvangivelse, jf. stk. 1, og med den »fremrykkede« selvangivelse efter stk. 2.

Der kan foreligge særlige omstændigheder for udsættelse i forbindelse med en »fremrykket« selvangivelse, f.eks. hvis den skattepligtige ikke har mulighed for inden udløbet af fristen i stk. 2 at selvangive om særlige skattemæssige forhold, der har væsentlig betydning for indkomst- og formueopgørelsen. Også andre forhold kan begrunde, at der gives udsættelse med indgivelse af selvangivelsen. Såfremt den kommunale skattemyndighed finder det hensigtsmæssigt, kan der eventuelt gives den skattepligtige udsættelse med indgivelse af selvangivelsen indtil udløbet af den ordinære selvangivelsesfrist. Udsættelse må, når de ændrede skattepligtsforhold har sammenhæng med flytning til udlandet, betinges af, at den skattepligtige oplyser sin nye adresse i udlandet, samt senere oplyser eventuelle adresseændringer.

Bestemmelsen erstatter ligningslovens § 32 A, stk. 2, 4 og 5, og selskabsskattelovens § 27, stk. 1 og 4.

Til § 31

Børn er formelt skattepligtige fra fødslen, men af praktiske grunde indtræder den almindelige selvangivelsespligt først for det kalenderår, hvori barnet fylder 15 år.

Børn under 15 år skal dog indgive selvangivelse for de indkomstår, hvori de har haft skattepligtig indkomst, eller hvori de ved årets udløb ejede skattepligtig formue.

Selvangivelsespligten omfatter endvidere ikke begrænset skattepligtige personer, dødsboer, selskaber og foreninger m.v. der alene oppebærer indkomst fra Danmark, hvori der allerede ved udbetalingen er indeholdt endelig skat. Disse indkomstarter er A-indkomst til personer, der stilles til rådighed for at udføre arbejde her i landet, visse udbytteindtægter og afståelsessummer, visse skattegodtgørelser, royalty og sømandsindkomst.

Bestemmelsen i stk. 3 omfatter de foreninger, corporationer, stiftelser, legater og selvejende institutioner, der efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, alene er skattepligtige af erhvervmæssig indkomst.

Blandt disse foreninger fritages de, der udelukkende har almenvelgørende eller almennyttigt formål, for at selvangive årets indkomst, når de efter udnyttelsen af den særlige ret til at fradrage vedtægtsmæssige udlodninger og henlæggelser til sådanne senere udlodninger ikke har indkomst til beskatning.

Bestemmelsen erstatter kildeskattelovens § 82, skattekontrollovens § 2, stk. 6, og selskabsskattelovens § 27, stk. 2 og 3.

Til § 32

Efter bestemmelsens stk. 1 kan brancheforeninger og arbejdsmarkedssammenslutninger undlade at indgive en egentlig selvangivelse, hvis foreningen ikke har rente- og udbytteindkomst, der overstiger 200.000 kr. Den skal blot i stedet indgive en erklæring herom.

Kontingentindtægter og andre ikke-erhvervmæssige indtægter skal i disse tilfælde ikke selvangives. Har foreningen erhvervmæssig indkomst, skal den dog selvangives. Tilsvarende gælder, hvis der i løbet af året har været ekstraordinære indkomster i form af avancer m.v.

Overstiger rente- og udbytteindkomsten i et indkomstår 200.000 kr., kan erklæring ikke anvendes. Dvs. både den erhvervmæssige og den ikke-erhvervmæssige indkomst, herunder kontingentindtægten, skal selvangives.

Efter den foreslåede stk. 2 kan en række fonde indgive erklæring i stedet for egentlig selvangivelse. Det gælder for det første fonde, hvis indkomst inkl. skattefrie udbytter og efter fradrag af rente- og administrationsudgifter ikke overstiger 25.000 kr. Erklæring kan dog kun indgives, hvis en sådan fond ikke har indkomst ved erhvervmæssig virksomhed.

Dernæst kan idrætshaller, kollegier, lette kollektivboliger, ældreboliger og feriefonde indgive erklæring, såfremt de pågældende institutioner har modtaget Fondsregistrets (nu Civilrettsdirektoratets) eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsens meddelelse om registreringsfritagelse.

Endelig kan fonde, der konkret har modtaget skattemyndighedernes tilladelse, afgive erklæring. Sådan tilladelse kan f.eks. gives fonde, der er underlagt statsligt eller kommunalt tilsyn. Bestemmelsen administreres restriktivt. Det forhold, at en fond varetager almennyttige eller almenvelgørende formål, er ikke tilstrækkeligt.

Bestemmelsen erstatter fondsbeskatningslovens § 15, stk. 2 og 3.

Bestemmelsen omfatter kun dem, der har pligt til at